

„LE IZ ZVESTOBE RASTE BLAGOR“

(bl. A. M. Slomšek)

VERA BREZNIKAR PODRŽAJ

(Govor na 46. obletnici Slomškovega doma)

Pravijo, da čez sedem let vse prav pride. Vsaka stvar se da kdaj s pridom uporabiti. Čez sedem ali pa čez štirideset let. Iz zadrege, kako začeti govor, mi je pomagalo to spričevalo. Na njem je zapisano: Zedinjena Slovenija, Slovenska osnovna šola A. M. Slomška, Ramos Mejía, učenka Breznikar Veri, razred 1., šolsko leto 1967, same desetke, opombe: Vzorna učenka!, datum: 26. novembra (prav na Slomškov rojstni dan), podpisani so: katehet Alojzij Starc, učiteljica in voditeljica Vera Holozan, referent ZS za šolstvo Aleksander Majhen. Na zadnji strani še verzi Ivana Preglja: „V jeziku sladkem, ki ga znam, / po ljubi materi imam, / iz zvestega mi vre srcá / pozdrav najlepši ta: / BOG IN SLOVENIJA!“

Na vrat na nos sem začela obujati spomine. Prvi šolski dan, prvi zvezek, prve črke, prva knjiga, ločitev od doma, začetek rednega zahajanja v Slomškov dom, skromni šolski prostori, prijazna učiteljica, blag g. katehet, radovedni ter prestrašeni obrazi prvošolk in prvošolcev, prvo sv. obhajilo, smrt g. Janeza Kalana ... Otožnost pa so mi pregnale nekatere ugotovitve o sedanjosti. ZS še vedno neugnano deluje; Slomškova šola je v polnem razcvetu; Slomškov dom me danes prijetno preseneča s prenovljeno dvorano in dvigalom. Na Srednješolskem tečaju ravnatelj M. Bajuka poučujem sinove in hčerke svojih bivših sošolk ter vnuke in vnukinje treh bivših učiteljev. Vse to me je vpeljalo v geslo, ki ste ga izbrali za današnje slavlje in ki nadaljuje lanskega „Zvesti sinovi dveh domovin“.

„Iz zvestobe raste blagor.“ O zvestobi smo v Slomškovi šoli slišali marsikaj. Radi smo prepevali tisto narodno: „O moj preljubi, dragi dom, / zate srce gori, gori. / Kako te zvesto ljubil bom / vse svoje žive dni.“ Pri slovnici smo zvedeli, da je zvestoba samostalniška beseda, in sicer pojem. Naš učitelj je sam sebe blagroval, če smo jo pravilno sklanjali po zgledu lipa in če pridevnika „blag“ pri pisanju nismo spremenili v samostalniki „vlak“. Naše zvezke in mape so pri slovstvu krasiše slike slovenskih pesnikov in pisateljev. Ob branju njihovih del smo okusili lepoto umetniške besede, za katero so se od Trubarja dalje vsi zvesto zavzemali. V svojstvenem svetu leposlovja smo v junakih posameznih zgodb odkrivali vzore zvestobe in se poskušali z njimi istovetiti. Pravljici in se pa se je pri uri zgodovine sesul. Spoznali smo, kako so med zvestobo in nezvestobo nihajoča človeška dejanja krojila usodo slovenskemu narodu. Vsako leto smo meseca junija na domobranskih proslavah prižgali svečke našim mučencem v blag spomin. Seveda pa nismo mogli razumeti, zakaj sovražstvo, izdaje, prevare, zakaj so morali naši starši in stari starši zapustiti Slovenijo. Prevelik zalogaj za nas otroke! Pri verouku smo besedo Zvestoba pisali z veliko začetnico. Z veliko žlico smo jo zajemali iz Svetega pisma in se zgledovali po svetnikih. Močan in varen objem Božje zvestobe pa smo na prav poseben način doživeli ob prejemu zakra-

mentov sv. spovedi, sv. obhajila in sv. birme. Naši požrtvovalni kateheti, učiteljice in učitelji so naše šolske torbe napolnili z bogato popotnico.

Tednji prvošolci in prvošolke smo rasli in odrasli v Slomškovem domu in z njim vstrel, saj smo danes že mi stari 46 let. Vsak opravlja izbrani poklic in imamo večinoma urejene, številne družine. Nekateri živijo v ramoški okolici in naprej zvesto sodelujejo v Slomškovem domu. Drugi smo se preselili in se vživeli v krajevne bratske domove. O marsikom ni bilo več ne duha ne sluha. Draga Helena nas je po hudi bolezni vse prezgodaj zapustila. Med pokojnimi so tudi številni člani in članice doma, predsedniki in odborniki, dušni pastirji in kateheti, učiteljice in učitelji, kulturniki, ki so na trdnih temeljih zvestobe Bogu in Sloveniji zgradili ta naš dom. Njihova mesta zasedamo danes tednji prvošolci.

Pred nami so novi izzivi: pridobivanje novih članov, vzpodbujanje mladine, iskanje novih dejavnosti, poživitev skupnega dela, ohranjanje slovenskega jezika, novi šolski programi, usklajevanje osebnih obveznosti z vajami in sejami, vzdrževanje prostorov. Večkrat se znajdemo v stiski in se sprašujemo, zakaj naprej, zakaj v današnji družbi, kjer se vse tako hitro spreminja, še pričevati v zvestobi. Ali naj gremo s korakom v čas in potegnemo črto pod njo? Na spletni strani sem pod naslovom „Je zvestoba še aktualna?“ dobila tehten odgovor: „Če je še aktualna ljubezen, je aktualna tudi zvestoba. Ljubezen je duša zvestobe, zvestoba pa je dokaz in izraz ljubezni. Med izkušnjo preteklosti in obljubo prihodnosti najde zvestoba okus trajnosti, ki označuje ljubezen ‘za vedno’.“

Nadvse zgovoren odgovor pa nam seveda dajejo osebe, ki jim je zvestoba bila osnovna poanta življenja. Danes se še posebej spominjamo zvestih sinov dveh slovenskih pokrajin, in sicer Štajerca blaženega Antona Martina Slomška ter Gorenjca župnika Janeza Kalana. Oba globoko ver- na, zvesta duhovniškemu poklicu, iskrena, vedno vsakomur pripravljena pomagati, organizatorja, obdarjena s pisateljskim talentom, zavedna Slovenca.

G. Kalana smo osebno poznali, saj je v Ramos Mejiji poleg dela na argentinski župniji skrbel tudi za našo krajevno slovensko skupnost. Poučeval je verouk in veliko otrok pripravil na prejem zakramen- tov. V četrtek, 10. avgusta 1967, je pri Puhkovih v San Justu v 59. letu starosti umrl zaradi kapi. Spominjam se, kako smo ga kropili tu v Slomškovem domu in molili za pokoj njegove duše. Gospod Kalan, ostali nam boste svetel zgled zvestega sina dveh domovin.

Ob 145-letnici Slomškove smrti je prav, da ob tej priložnosti izluščimo najvažnejša dejanja njegovega plodovitega življenja, ki se je 26. novembra 1800 začelo na Slomu pri Ponikvi. V času preskočimo na leto, ko je bil Slomšek star toliko kot Slomškov dom. Ob novem letu 1846 je začel izhajati

(Nadaljuje na 2. strani)

NOVI MINISTRI

Novoimenovana ministra Zofija Mazej Kukovič in Radovan Žerjav sta po glasovanju v državnem zboru prisegla pred poslankami in poslanci.

Zofija Mazej Kukovič, ki jo je podprlo 48 poslank in poslancev (proti jih je bilo 23), bo po odstopu Andreja Bručana prevzela vodenje ministrstva za zdravje. Radovan Žerjav, za katerega je glasovalo 48 poslank in poslancev (17 proti), bo po odstopu Janeza Božiča prevzel vodenje ministrstva za promet.

Kot je nova zdravstvena ministrica Zofija Mazej Kukovič pojasnila po zaprisegi, namerava za začetek svojega enoletnega mandata najprej spoznati ljudi, saj so prav ljudje po njenem mnenju tisti vir, s katerimi lahko delaš rezultate. Z Andrejem Bručanom, njenim predhodnikom na ministrskem stolčku, sta se v preteklih dneh že pogovarjala, primopredajo pa bosta opravila v sredo dopoldne. V pogovorih minulih dni sta z Bručanom „iskala tiste točke, ki jih je najprej treba vzeti v obzir“.

Kar se tiče strokovnih svetovalcev, za katere je že na zaslišanju pred matičnim odborom napovedala, da ji bodo pomagali, Mazej Kukovičeva pravi, da jih še ni izbrala. Kadrovska vprašanja ne postavlja med prednostne naloge, temveč se bo skušala najprej posvetiti usklajevanju ciljev. Mazej Kukovičeva je po pričakovanjih dobila podporo celotne koalicije, z izjemo nekdanjega ministra za delo, družino in socialne zadeve in poslanca NSi Janeza Drobniča, ki se je glasovanja vzdržal.

Koalijske poslanske skupine so podprle tudi Žerjava. Tudi pri glasovanju o imenovanju Žerjava pa se je Drobnič vzdržal. Opozicijske stranke so se pri glasovanju vzdržale, ali pa so bili proti.

Žerjav je po izvolitvi povedal, da

bo s svojo energijo in izkušnjami poskušal narediti, kar se da. „Dejstvo je, da je bil dosednji minister Janez Božič, dober minister. Jaz pa bom poskušal biti še boljši,“ je povedal novi minister in dodal, da „brez sprememb, ni sprememb“.

Problemi, s katerimi so se do sedaj srečavala ministrstva za zdravstvo, niso strokovne narave, je povedal premier Janez Janša. To so problemi organizacijske, finančne in managerske narave, zato smo po odstopu Bručana iskali rešitve v tej smeri, je še dodal. Premier je spomnil, da je bilo pred matičnim delovnim telesom izrečenih veliko očitkov, da Mazej Kukovičeva ne prihaja iz stroke. V svetu in Evropski unije ni pravilo, da je minister zdravnik, je na očitke odgovoril Janša. Prav nasprotno, med zdravstvenimi ministri v EU večina ministrov nima zdravniške izobrazbe, je poudaril Janša. Zdravniškega profila po njegovih besedah nima 16 ministrov od 27 držav članic EU.

Predsednik vlade Janez Janša pa je v sredo 12. t. m. predsedniku državnega zbora Francetu Cukjatiu poslal še predlog za imenovanje Mojce Kucler Dolinar za ministrico za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, so potrdili v kabinetu predsednika.

Kandidatka se bo morala pred imenovanjem predstaviti matičnemu odboru v roku treh oziroma najkasneje sedmih dni. Izvršilni odbor NSi je bil na ponedeljkovi večerni seji soglasno odločil, da premieru Janezu Janši za kandidatko za ministrico za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo predlaga poslanko NSi Mojco Kucler Dolinar. V vladi bo tako zamenjala dosedanjega ministra Jureta Zupana, ki je s funkcije odstopil pred desetimi dnevi. Kucler Dolinarjeva, rojena 26. avgusta 1972, je leta 1997 diplomirala na ljubljanski pravni fakulteti.

Mojca Kucler Dolinar

Zofija Mazej Kukovič in Radovan Žerjav

Diplomatska ofenziva Slovenije

Slovenski veleposlaniki so v Bruslju imeli dvodnevni posvet, posvečen predse- dovanju Slovenije Evropski uniji v prvi polovici prihodnjega leta. Posveta so se udeležili tudi nekateri vplivni tuji evropski politiki, med njimi visoki predstavnik EU za skupno zunanjo in varnostno politiko Javier Solana, ki je izrazil prepričanje, da bo Slovenija svoje predsedovanje izvedla zelo dobro. Slovenska diplomacija je pripravljena na izzive, pa je ob tem zatrdil zunanji minister Dimitrij Rupel.

„Prepričan sem, da bodo slovenski voditelji zelo dobro opravili svoje delo v tem zelo pomembnem obdobju,“ je Solana poudaril v izjavi za slovenske novinarje v Bruslju ob robu posveta. Začetek leta 2008 bo zelo pomembno obdobje za številna vprašanja - Kosovo, Bližnji vzhod in Afrika.

Solana je podal „panoramski pogled na svetovno politiko in mednarodne odnose - od Kitajske in Rusije, predvsem pa Evropske unije in njene filozofije“, je o nagovoru visokega zunanjepolitičnega pred- stavnika EU povedal Rupel.

„Najpomembnejše je tisto, kar je pove- dal v povezavi s pomenom in močjo zahoda,“ je poudaril zunanji minister. „Zahod predstavlja šestino človeštva in v resnici se moramo prilagoditi temu, kar smo, poslušati druge in se strateško orientirati na dolgi rok,“ je dejal.

Sicer pa je bilo na posvetu slovenskih

veleposlanikov s Solano odprtih nekaj zelo zanimivih vprašanj, povezanih z Bližnjim vzhodom in Zahodnim Balkanom, tudi s srbsko-kosovskimi odnosi, je še povedal Rupel. Slovenija je Zahodni Balkan opredelila kot eno prednostnih nalog v času svojega predsedovanja EU.

Slovenija je dobro pripravljena na prevzem odgovornosti v reševanju odprtih vprašanj - tudi v primeru Kosova, je menil Solana. O možnosti, da se bo reševanje statusa Kosova zavleklo v slovensko predse- dovanje, pa je dejal, da razsežnost tega vprašanja presega konkretne datume.

Posveti slovenske diplomacije tradicio- nalno potekajo v začetku januarja na Brdu pri Kranju, tokrat pa je posvet prvič v Bruslju. Zadnji posvet je bil 4. in 5. januarja, veleposlanike so takrat nagovorili premier Janez Janša, zunanji minister Rupel, generalni sekretar Arabske lige Amr Musa in češki zunanji minister Aleksander Vondra.

BERI...

MENDOŠKA OBLETNICA... 3

DOBRODELNOST ZVEZE .. 4

UMRL JE CIRIL KREN..... 4

Srečanje mladih v Stični

15. septembra 2007 je ob 9.30 zazvenelo že 26. srečanje verne slovenske mladine v Stični. Mladi so na prizorišče ob starodavni stiški baziliki, posvečeni Žalostni Materi Božji, katere god smo obhajali prav ta dan, prišli z avtobusi, osebnimi avtomobili in posebnim vlakom. Že ob vhodu so jih sprejeli nasmejani animatorji v sončnih rumenih majicah. Delili so knjižice v katerih so mladi dobili besedila pesmi in opis popoldanskih delavnic. Mlade so na vhodu pozdravljali in z njimi poklepetali tudi slovenski škofje.

Med zbiranjem in pozdravljanjem znanec in prijatelj so lahko mladi prislunili festivalu mladosti in vere, ki so ga pripravili in vodili z žarom in navdušenjem animatorji Stične. Mlade so vabili naj se jim pridružijo s petjem in plesom pod odrom, in z njimi delijo veseli utrip Stične.

Na prostoru pred bazliko je bila tudi maša. V uvodu v mašo je stiški opat p. Janez Novak dejal mladim, da kadar ne vedo koga naj ljubijo, naj vprašajo Jezusa. On jim bo pokazal kateri človek najbolj potrebuje njihovo ljubezen. Somaševanje je vodil mariborski pomožni škof dr. Peter Štumpf, ob njem pa so bili še apostolski nuncij nadškof Santos Abril y Castello, nadškofa Uran in Kramberger, škofje Turnšek, Stres, Glavan, Bizjak, Jamnik in stiški opat Novak. Somaševalo je čez 170 duhovnikov, drugi duhovniki pa so bili ves čas na razpolago tudi za spoved in pogovor. Mašo so animatorji oblikovali tako, da bi bila čim bolj razumljiva mladim.

V pridigi je škof Štumpf je mladim spregovoril v njihovem jeziku, s primeri iz našega sveta. Vzpodbujal jih je, naj ne popuščajo skušnjavam, da bi druge obrekovali, ampak, naj se odprejo ljubezni. Pridigo je zaključil z zdravamarijo, ki so jo vsi skupaj zmolili za vse, ki so jih kdajkoli prizadeli z obrekovanjem in škodoželjnostjo.

Ob koncu maše se je tajnik Medškofijskega odbora za mladino Gregor Kunej zahvalil vsem, ki so pripomogli k letošnji Stični mladih. Nato pa so škofje z apostolskim nuncijem vsem podelili apostolski blagoslov.

Po kosilu iz popotne torbe (a la canasta), so se mladi udeležili delavnic. Letos jih je bilo kar 30. Vsakdo je lahko našel nekaj zase: od glasbe, pogovorov, molitve in iger; na glavnem odru je prepevala skupina Heart band, skavti so predstavljali svoje dejavnosti, mladi, ki so se poleti udeležili misijskih taborov so spregovorili o svojih izkušnjah... Mlada zakonca sta mladim predstavila svoj pogled na predzakonsko in zakonsko življenje, „Mladi za Kristusa“ so spodbujali mlade, naj si drznejo biti verni. V eni delavnici so lahko izvedeli več o življenju stiških menihov, ki praznujejo že 870 let Stične. „Stična“ se je zaključila z veselimi „žurom“ v krasnem sončnem popoldnevu. Mladi so domov ponesli besede, za katere je škof Štumpf posebej želel, da bi si jih zapomnili: „Odpuščajte in odpravljajte predsodke med vami, kajti Jezus vas neizmerno ljubi“.

„Le iz zvestobe raste blagor“

(Nadaljuje s 1. strani)

časopis *Drobtinice*, ki je prinašal vesele in žalostne zgodbe, prilike za šolo in domačo rejo otrok ter nauke v modrostnih rekih. 5. julija 1846 je bil Slomšek posvečen v škofa in izbral si je geslo: „Vse v večjo čast božjo in zveličanje duš“. Ustanovitev Mohorjeve družbe (najstarejša slovenska založba), poživitev nedeljskih osnovnih šol, učbenik *Blaže in Nežica v nedeljski šoli*, premestitev škofijskega sedeža iz nemško naseljenega št. Andraža v Maribor so velika Slomškova dejanja, s katerimi je blaženi škof izkazal zvestobo Bogu in slovenskemu narodu.

Ob obletnici njegove smrti nas zanima, ali je Slomšek še aktualen. Če je še aktualen slovenski jezik, je aktualen tudi Slomšek. Le kje sta si nekdanja sošolca Slomšek in Prešeren sploh lahko predstavljala, da bo slovenščina uradni jezik samostojne države Republike Slovenije, da bo uradni jezik EU, da bo nekoč slovenska himna *Zdravljica* odmevala tako daleč stran od Vrbe in Sloma? Blaženi Slomšek nas ljubeznivo nagovarja: „Slovenščina, mila beseda naše matere, naj nam bo ravno tako draga kakor zemlja, na kateri je naša zibel tekla. Kratki in krepki so slovenski pregovori, rodovitna je slovenščina v svojih oblikah kakor naše slovenske gorice. Le prizadevaj si spoznati našo besedo, čedno olikano, pa jo boš ljubil kakor svoje očesce!“

Slomška pa že ne bomo pustili na cedilu! Kaj če bi kot odgovor na njegovo prošnjo skušali priti do spoznanja, v kakšnem stanju je naša slovenščina. Kar tu pred Slomškovo podobo naj vsak zase opravi JEZIKOVNO IZPRAŠEVANJE VESTI:

- Je slovenščina zame materni, drugi ali tuji jezik?
- S kom govorim po slovensko? S starši, z brati in sestrami, z zakoncem, z otroki, z vnuki in vnukinjami, s sorodniki, s prijatelji in prijateljicami, s sošolci in sošolkami, z učiteljicami in profesorji, z Bogom pri molitvi?
- Kje govorim slovensko? Doma, v slovenskem domu, v slovenski šoli ali na Srednješolskem tečaju, na delu, pri cerkvenih obredih?
- O čem lahko govorim? O vsakdanjih stvareh, o strokovnih zadevah?
- Kako govorim? Po slovničnih pravilih, pravilno izgovarjam in naglašam, uporabljam tujke, govorim v narečju ali slengu?
- Kaj berem? Časopise, revije, knjige, literaturo, spletne strani?
- Sem naročen na slovenske časopise in revije? Denarno podpiram slovenski tisk v Argentini?
- Kaj pišem po slovensko? Pisma, elektronsko pošto, poročila, domače naloge otrok, dnevnik, pesmi, črtice, besedilo za kulturni program?
- Kaj poslušam? Slovenske pesmi, radijske oddaje, programe po internetu?

- Kako se izpopolnujem v slovenščini? Poznam slovarje in Slovenski pravopis v knjižni in elektronski obliki ter jih uporabljam? Hodim na lektorat slovenščine, ki že peto leto deluje na Filozofski fakulteti buenosaireske univerze? Hodim na kakšna predavanja? Obiskujem spletne strani?
- Zakaj pošiljam otroke v slovensko šolo?
- Ali kje poučujem?
- Sodelujem pri kakšnem slovenskem pevskem zboru ali gledališki skupini?
- Se na strokovne seminarje ali jezikovne tečaje, ki mi jih nudi Slovenija, dobro pripravim, na njih vestno sodelujem in potem pridobljeno znanje uporabljam?
- Kakšen je moj jezikovni odnos do sogovorca? Samo iščem napake in sem netakten pri popravljanju? Sprejem dobronamerno kritiko in nisem užaljen? Rad koga pohvalim?
- Je zame slovenščina vrednota, dolžnost, obveznost, svobodna izbira?

Gotovo smo prišli do med seboj zelo različnih jezikovnih podob, ki jim botrujejo predvsem starost, kraj rojstva in osebne življenjske razmere posameznih govorcev. Zavedamo se, da nam pri ohranjanju slovenskega jezika ni vedno lahko. Otroci preživijo veliko ur izven doma, več se število mešanih zakonov, mamice so vse bolj poklicno zaposlene, kot so bile naše mame, pozna se tudi vpliv televizije in računalnika. Ne pozabimo pa, da tudi Slomšku in Prešernu v času slovenščini nenaklonjenega germanizma ni bilo posuto z rožami, a odnehala nista.

Prisluhnimo besedam dijakinje 1. letnika Srednješolskega tečaja, ki je v domači nalogi zapisala: „Slovenščina je moj materni jezik, ker je prvi jezik, ki sem se ga naučila doma. Še kot dojenčku sta mi mama in ata govorila po slovensko. To je jezik mojih starih staršev. Zelo važno je govoriti po slovensko, da ohranimo slovenski jezik.“ Pridružimo se učenkam in učencem slovenskih sobotnih šol, ki bodo svojega zavetnika zopet počastili, tako kot smo ga pred leti mi, in mu zapeli: „Anton Martin, slovenski sin, / mi rastemo iz istih korenin. / Zdaj si svetnik in priprošnjik, / z nebes nam bodi varuh in vodnik.“ Dragi moji sošolci in sošolke, potrudimo se, splača se!

„Le iz zvestobe raste blagor,“ nas opogumlja blaženi Slomšek. Zvestoba samemu sebi, v zakonu, v medsebojnih odnosih, veri in domovini zahteva od človeka vztrajnost, stanovitnost, žrtvovanje in odpovedi. Visoka je cena, a plačilo je neprecenljivo. Iz zvestobe rastejo sreča, blagoslov in duhovna korist. 46. obletnica Slomškovega doma in 37. mladinski dan to geslo lepo ponazarjata. Vztrajanje v ljubezni do Boga in dveh domov in obrodilo bogate materialne in duhovne sadove.

Dragi prijatelji, vzorna učenka prvega razreda sem v višjih razredih večkrat dobila pri vedenju opombo „Ne klepetaj!“ Skrajni čas je že, da ustrezem prošnji ali ukazu potrpežljivih učitelj in učiteljev, zato zaključujem današnji „klepet“ s prisrčno zahvalo njim in z iskreno željo: Bog te živi, o moj preljubi Slomškov dom!

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

V vladi vlada veselje. Kljub škandalom, težavam, zaprekam in kaotičnim naporom opozicije, vladni volilni stroj uspešno napreduje. Nepričakovano mu je bila sreča mila kar v dveh okrožjih.

Udar na udar. To nedeľjo so volili v dveh provincah. Obe spadata v vrsto manjših volilnih okrajev, ki ne vplivajo bistveno na državne izide. Chaco, na severu, ima kakih 700.000 volilnih upravičencev, Chubut, na jugu, komaj 318.000. V južni provinci so pričakovali zmago doseďanjega guvernerja. Mario Das Neves, trdno navezan na Kirchnerja, je res prepričljivo zmagal z več kot 70% oddanih glasov. Na drugem mestu so pristali radikali s komaj 12 odstotki, na tretjem pa provincijska stranka z okoli 5%. Boljšega izida si vlada ni mogla želeťi. Obratno pa je bilo v provinci Chaco. Tam tradicionalno zmaga je radikalni in njihov kandidat Angel Rozas je eden redkih velemož, ki niso naselili na vladne limanice in ostali zvesti stranki. Rozas tudi odločno podpira Lavagno v predsedniški kampanji. Vse ankete so kazale na zmago radikalov, a končno so številke pokazale, da je zmagal kirchnerizem za manj kot en procent. Kandidat kirchnerizma je bil mladi Jorge Capitanich, tudi trdno navezan na predsednika. Le mimogrede omenimo, da je bil Capitanich šef kabineta, ko je bil predsednik Eduardo Duhalde. Še eden, ki je pravočasno uskočil „na sončno stran“. Sedaj mu številke sodijo 46,95%, medtem ko je Rozas prejel 46,21%.

Udarec je hud ne le za Rozasa, temveč za vso „preostalo“ radikalno stranko, zlasti če upoštevamo s kakšno premočjo zmaga je tisti radikali, ki so se prisilili h Kirchnerju.

Golo naključje? Če pomislimo, da je pred tedni v Córdoba vladni kandidat zmagal za komaj en procent, in sedaj tudi s skoraj isto razliko, se umestno vprašamo, če je to golo naključje. Razumljivo je, da je Rozas zagnal vik in krik, obtožil nasprotnika poverebe in vztrajal zlasti, da vse komunikacije v zvezi z volitvami potekajo preko pošte, ki je vladna ... Že v Córdoba je bilo nekaj dvomljivih okoliščin, a ne konkretnih dokazov poverebe. Enako sedaj. Težko je trditi eno ali drugo. Vemo pa, da zlasti v notranjosti države obstojajo še stari običaji in načini „kupovanja“ glasov, kar postavi pod zvezdo dvoma vsakršne volitve, pa naj bodo naše simpatije na eni ali na drugi strani.

Globoka kriza. Nimamo tu v mislih gospodarstva, niti moralnega položaja družbe, za katerega škofje trdijo, da je vzrok vsem težavam. Mislimo na poli-

tične strukture. Stranke so v Argentini zašle v absolutno krizo. Eden izmed dokazov za to je, da so proti navadi in pravilom, domala vsi predsedniški kandidati bili „določeni“ in ne izvoljeni. Še do nedavnega običajna praksa „notranjih“ volitev (ali „primarnih“, kot jih poznajo v ZDA) je popolnoma propadla, in od leve, preko sredine pa do desne v tem ni razlik. Niti eden se ni ubranil skušnjavi in dal zgled demokratičnosti. V primeru vladne kandidature je šlo še tako daleč, da je edina navedba bila predsednikova izjava, da bo kandidat „pingvin ali pingvinka“. Volitve, debata programov, izbira najboljšega ...? Hvala, dobro!

Vsi so ostali. Se še spominjate krize okoli tisočletja, ko je družba na cestah zahtevala, „naj vsi izginejo“? Vsi so ostali! Strankarske in osebne ofenzive in protiofenzive so potem nekatere odplavile. A kar je ostalo ni nič boljše kot tisto, kar je odšlo. Žalostno je, da so vsi načrti, kako naj uredimo politično delovanje, kakor naj ga poplemenitimo, in kako organiziramo stranke in volitve bolj prozorno, in bolj pod nadzorstvom družbe, padli v prazno. Vladni projekt političnih sprememb spi v senatu, opozicijski načrti, tudi predstavljeni v parlamentarni postopek, počivajo v miru v poslanski zbornici. Najbolj tragično ob tem pa je ljudska otopelost. Želja po spremembah, ki je še leta 2000 ljudi pognala na ulice v kaotičnih a iskrenih manifestacijah, je po razočaranju skoraj splahnela.

Zanimiv povratek. V zvezi s tem je treba zapisati „vrnitev“ enega glavnih igralcev tragikomedije tiste dobe. Pretekli teden je napovedal vrnitev in v javnost in v politično delovanje bivši predsednik Eduardo Duhalde. V zvezi s tem je bilo več izjav. Lahko torej povzamemo sledečo idejo: Duhalde se ni udeleževal v politiki zadnja leta, ker je bil to gotovo dogovor s Kirchnerjem, ko je ta sprejel iz njegovih rok ponujeno predsedniško kandidaturo. V tem smislu lahko razumemo omembo, da ga v novi predsedniški dobi, ko bo (skoraj gotovo) vladala gospa Cristina, dogovor ne veže. Kot je izjavila Duhaldejeva žena, senatorka gospa Hilda „Chiche“, se tudi ne bo potegoval za vladna, volilna ali strankarska mesta. Njegov povratek ima cilj, da obnovi peronistično stranko (danes res zanemareno), ker stranke so „temelj demokracije“. Jasno je, da se bo Duhalde zavezal v organiziranju nekakšne opozicijske povezave. Naj človek z njim simpatizira ali ne, dejstvo je, da je bil njegov povratek, v sedanjih okoliščinah, potreben.

SLOVENCİ V ARGENTINI

MENDOZA

58. obletnica Društva Slovencev

Kot vsako leto v avgustu, smo tudi letos praznovali obletnico našega Društva v Mendози, in to, najstarejše krajevno društvo po vojni priseljenih Slovencev v Argentini, saj smo uga- snili že 58 svečk. Ponosni smo, da ima to značilnost naša skupina rojakov, ki so se naselili pod verigo Andov, v tej lepi dolini Valle de Huentata (v staroselskem izrazu). Naši starši so ustanovili to društvo že leta 1949 in od takrat do danes, nepretrgano dela za ohranitev in obstoj slovenskega bistva.

Nedelja, 19. avgusta je bil datum za praznovanje. Dopoldan smo v dvorani doma, g. Jože Horn, diakon Stane Čad in vsi navzoči, darovali sv. mašo za žive in pokojne dobrotnike ter člane Doma.

Po dolgem odmoru, med katerim smo poklepetali s prijatelji ob skodelicah kave, smo sedli k izredno lepo pripravljenim in okrašenim mizam. Za to je poskrbela skupina argentinsko-slovenskih zakoncev, ki je tudi stregla med kosilom. Ti mešani pari nas razveselijo s svojo navzočnostjo in dobrim razpoloženjem. Z upanjem vidimo v njih, da radi hodijo v Dom in sodelujejo ter se dejavnosti udeležijo v lepem številu. V imenu mešanih zakonov sta pozdravila Magdalena Grintal in Cristian Camplone, ter povabila vse „matrimonios argentino-eslovenos“ za nadaljnje delo.

Slavnostno kosilo so pripravile naše pridne mamice in žene pod vodstvom ge. Marte Pregelj, predsednice Zveze slovenskih mater in žena.

Po kosilu, ko smo uživali za mizo v prijateljskem pogovoru, nas je pozdravila predsednica Društva Slovencev v Mendози, gospa Marjana Šmon Žumer, in nas vzbudila s sledečimi besedami:

„58. let življenja je dovolj pomembna doba, da precenimo uspehe, napake, napredovanje ..., pretehtati delo polovice stoletja - in še malo

več - je naloga vsakega človeka. Tudi za skupnost.

Ob vsaki obletnici društva se spomnimo naših članov in dobrotnikov. Posebno tistih, ki so že del zgodovine društva. Ni jih več. Ostanejo pa v dragem spominu, v hvaležnem spominu, v spominu, ki je za nas zgled. Zakaj? Zato, ker se zgodovina piše z velikimi črkami, velikega srca, velikega truda.

Naše življenje je kratek le dan, je modro napisal blaženi škof Slomšek.

Kaj si naredil v tem dnevu? Kaj si naredil za druge? Kaj si naredil za skupnost? Ko nas bo dobri Oče poklical k sebi, lepo bo, če mu izročimo preteklost s polnimi rokami.

Najlepše je zaspali, če si truden!

Ne vem, če se bodo prihodnje generacije spomnile na nas. Če se pa nam to posreči, naj naslednji rodovi tudi vidijo v nas, da smo neutrudno delali za dom, za NAŠ DOM; vsak na svoj način, po svoji možnosti in odvisen od svojih talentov.

In takrat bodo rekli:

Lepo so zaspali, ker so bili trudni!”

Po končanem predsedniškem govoru, so prinesli torto z 58 prižganimi svečkami. Kakor ob praznovanju vsakega rojstnega dneva, smo tudi mi čestitali našemu Društvu v Mendози. Predsednica gospa Šmon Žumer je med ploskanjem ugasnila svečke, v upanju, da bi se z božjo pomočjo in previdnostjo, še naprej lahko veselili novih obletnic.

Lep dan in lepo srečanje smo zaključili z zavestjo, da smo, kot naši predniki, dolžni izkoristiti vse možnosti in moči, da bo naše delo uspešno in v prid skupnosti in vsem rojakom. In po predsedniških besedah bodo nekoč rekli, da „lepo so zaspali, ker so bili trudni!”

David Bajda

SLOVENSKA VAS

Družinska nedelja v Baragovi šoli

pripravljeno in okrašeno kot otok Karibijskega morja. Naši najmlajši so bili pravi gusarji.

Učiteljski glas se je že slišal: „... mi smo gusarji slovenske šole in na ladji smo doma,

če pa pademo v valove vsak si že pomagat zna ... Pesem naša naj glasi se, 'vsi za en'ga, en za vse'. Mirno zvezda naj nam plove, najde naj prijatelje!”

Prav lepo so zapeli in za konec je vsak prisrčno stekel k svoji mamici z rdečo rožico v rokah.

Zdaj so bili na vrsti starejši gusarji. Pod vodstvom ge. Anči Koprivnikar Rozina so prav lepo nastopili. Bilo je enkratno ko so zapeli „Ko si srečen ...” in se je vsa dvorana pridružila in glasno vzkliknila svoj „hura”!

Takoj po tem je vsak otrok nesel svoji družini ročno delo ki so ga pripravili za to praznovanje. Zelo lep krožnik s pobarvanim slovenskim motivom je vsak otrok pripravil s pomočjo ge. Helene Cerar Rot in gdč. Cecilije Čampa.

PRISTAVA

III. Cafe koncert

V soboto 18. avgusta, v mrzlem zimskem večeru, se je na slovenski Pristavi, vršil že tretji Cafe Koncert.

Ob vhodu, nam je mladina postregla s toplo kavo in čajem, da smo se vsaj malo ogreli.

V zgornji dvorani so bile že pripravljene mize, pogrnjene in okrašene, ter vse nared, da bi v čim boljšem ozračju uživali pripravljen program. Počasi se je dvorana pričela polniti in ob napovedani uri so bili vsi prostori zasedeni.

Letos je povezavo vodil zelo zabavno, spontano in živahno Niko Stariha, kar je bilo res pravo presenečenje.

Prva se je predstavila skupina „Exaudi”.

Skupina Exaudi

Marjanka Grohar in Tatjana Rožanec

Bratje Klemenčič, ter Luka Klemenčič so že stari znanci naših Cafe koncertov. Zaigrali so nekaj skladb, ki nam starejšim niso tako znane, a so navdušile vso prisotno mladino. Zaključili so svoj nastop s Šiferjevo Zoboblues, ki je žel močan aplavz.

Nato je nastopila solo pevka Florencia Hrovat, ki je s svojim svežim glasom zelo lepo zapela „No llores por mi Argentina”, ter znani tango „El dia que me quieras”. Pričakujemo, da jo bomo imeli še kdaj med nami.

Kot zadnjo točko prvega dela programa, sta pristavski dekleti Marjanka Grohar in Tatjana Rožanec štiričrno zaigrali na klavir venček narodnih pesmi. Igrali sta spretno ter zelo usklajeno in s tem pokazali, da zelo dobro obvladata inštrument. Še kar tako naprej!

Med odmorom so se prisotni okrepčali sokusnim golažem, ki ga je pripravil Tomaž Maček s pomagači; ter izvrstnim pecivom, delo pristavskih žena.

Drugi del se je pričel s plesom. Nair in Marcelo, sta odlično zaplesala tango. Bila je res kvalitetna predstavitev, saj je publika s burnim ploskanjem odobrila nastop.

Nato nam je Oskar Pregelj s svojo harmoniko razveselil srce, ter nas popeljal v slovenske kraje, ko je zaigral nekaj znanih slovenskih valčkov. Spremljala sta ga na kitaro Marko in Marjan Mehle. Zelo živahno je postalo v dvorani, saj je ob tako znanih melodijah večina navzočih pomagala s petjem in ritmičnim ploskanjem.

Za konec je nastopila še skupina Charles T, z Markom Mehletom, ki se je pred kratkim vrnil iz Slovenije. Melodično lepe zbrane skladbe, ter zelo dobro izvedene, so predstavljale odličan zaključek preživetega večera.

Naj gre zahvala vsem,

Nair in Marcelo

Oskar Pregelj

ki so pripomogli, da je pristavski Cafe Koncert tako dobro uspel. Nasvidenje prihodnje leto.

F. S.

Skupina Charles T

Umrl je skladatelj Ciril Kren

V torek, 4. septembra je v Buenos Airesu umrl primorski naseljenec, pevo-vodja in skladatelj Ciril Kren.

Pokojni Kren se je rodil 29. septembra 1921 na Plešivem, pri Medani, v Goriških Brdih. Ljudsko šolo je obiskoval v rodni Medani in nadaljnje študije v Alojzijevišču in Malem semenišču v Gorici. V Argentino je dospel l. 1937.

Že leta 1940, kot 19 letnik, je prevzel vodstvo slovenskega mešanega zbora pri prekmurskem društvu Slovenska Krajina, ki je bil obenem cerkveni zbor pri slovenskem bogoslužju, ki sta ga opravljala slovenska duhovnika Jože Kastelic in Janez Hladnik.

Vodil je posvetne in cerkvene slovenske in argentinske zборе, obenem se je udeleževal na društveno-prosvetnem polju med slovenskimi izseljenci v Argentini, predvsem pri takimenovanih staronasel-jenjih.

Z ruskim profesorjem Petrom Horošanskym se je učil violino in osnovne glasbene predmete, ki jih je pozneje bolj temeljito dopolnil pri argentinskem skladatelju Luis Gianneom. Potem se je izpopolnjeval sam in bil v orkestraciji popolnoma samouk.

Po njegovem posredovanju so bila po-dana v Argentini instrumentalna dela slovenskih skladateljev, kot L. M. Škerjanca, M. Bravničarja in M. Kozine. Slovensko glasbeno umetnost in slovensko kulturo

sploh je posredoval Argentincem tudi s članki, ki jih je pisal za argentinske časopi-se in revije.

Leta 1991 je bila njegova Simfonična rapsodija, za veliki orkester izbrana za izvedbo na slavnostnem koncertu ob priliki otvoritve Svetovnega slovenskega kongresa v Ljubljani, na katerem je bil sam tudi delegat. Zaradi osamosvojitvene vojne se koncert ni vršil, pač pa je bil podan oktobra istega leta na Glasbeni Matici v

Trstu, pod vodstvom. A. Nanuta.

Njegovo Suito v starem slogu je za arhiv RTV posnel dirigent Marko Munih. Kantata Al mar, za komorni mešani zbor, bariton solo in klavir je bila izvedena v Ljubljani v okviru Večerov društva Sloven-skih skladateljev; (solist je bil Juan Vasle, ki je v svojo zgoščenko Slovenski samospevi XX stoletja vključil tudi Krenovo pesem Spominčice).

Preteklega 21. decembra je na praz-novanju dneva samostojnosti v rezidenci slovenskega veleposlanika, med drugimi, tudi Ciril Kren prejel posebno priznanje Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu, kot „eden izmed najstarejših sloven-skih komponistov v Buenos Airesu. Ciril Kren je vodil posvetne in cerkvene sloven-ske in argentinske zборе, obenem pa se udeleževal na društveno-prosvetnem področju med slovenskimi izseljenci. Prav z njim so bila v Argentini predstavljena instrumentalna dela velikih slovenskih sk-ladateljev (Škerjanca, Bravničarja in Kozine), s čemer je ogromno prispeval k pre-poznavnosti slovenske glasbene umetnosti in slovenske kulture v Argentini.“

Izredno dolg in pester je seznam njego-vih skladb, med katerimi je mnogo nabož-nih in drugih zborovskih pesmi, ter mnogo solospjevov in instrumentalnih skladb.

Naj počiva v miru!

**G. JOŽE
RAZMIŠLJA**

Delo

Ko prideš v določene leta, moraš začeti delati. Mnogi že od najmlajših let.

Delo. Ta včasih neprijetna beseda in še bolj njeno dejstvo. Vsak dan ista pesem. Je kakor vsak dan ista jed in ista hrana. Dosti-krat to utruja, se naveličaš in ga celo površno opravljaš. Kdaj bodo počitnice? Odgovor na to so oni, ki pravijo, da bomo počivali po smrti. Bog daj srečo.

Da delo utruja, bi lahko povedal dela-vec, ki je na polju od jutra do večera, pa tudi vsi drugi. Na primer gospodinja v hiši in kuhinji, učitelj in profesorji, vsi so kot stroji, ki nikdar ne počivajo. Vsem veljajo tiste svetopisemske besede: v potu svojega obraza boš jedel svoj vsakdanji kruh.

Pa ne glejmo tako tragično na naše vsakdanje delo in življenje. Saj je tudi današnji dan zelo podoben včerajšnjemu in jutri bo enako. Samo vreme se stalno spre-minja.

Dokler se človek še lahko giblje, dokler je neodvisen od drugih, dokler ni navezan na posteljo ali na voziček z dvema koleso-ma, dokler še lahko kaj sam naredi, vse doslej je ponosen na samega sebe in je družbi koristen. To je seveda tudi v obrat-nem pomenu. Nikdar ni odveč. Njegove izkušnje in njegovo znanje, je velika dota za mlade.

Delo človeka izpopolnjuje. Vsako delo. Delo je uporabljanje sposobnosti, ki smo jih prejeli od Stvarnika. Gospodujta zemlji in si jo podvrzita.

Z delom človek posnema nebeškega Očeta, ki je svet ustvaril. Enako uporablja svoje sposobnosti, telesne in umske, kakor Jezus, ki je bil delavec in je delo blagoslovil.

Z delom preživljamo sebe, družino in tiste, ki tega ne zmorejo več. Tako smo družbi koristni in ji vračamo, kar smo od njej prejeli.

Pa si služimo tudi plačilo. Ne samo vsak mesec, ali vsakih petnajst dni, ampak tudi večno plačilo. Gospodar je pohvalil služab-nika, ki je trgoval z njegovimi talenti.

Delo v slovenski skupnosti je nadalje-vanje skrbi, dela, molitve in žrtve vseh onih, ki jim je narod veliko pomenil.

Ne samo to, kar mora, ampak tudi to, kar more, je človek dolžan storiti.

ZVEZA SLOVENSkih MATER IN ŽENA

Poročilo socialnega dela v letu 2007

(Poročilo socialne refe-rentke, ge. Ančke Podržaj, na obletnici v Slovenski hiši)

Socialno delo je bistvena skrb naše organizacije. Kot vsa prejšnja leta smo tudi le-tos organizirano delovale na tem področju. Naše delo je sprejemati in razdeliti, kar nam dobri ljudje darujejo za potrebne. Centrala dela z vsemi krajevnimi odseki. Vsak mesec razdelimo med vse okraje pomoč za naše rojake. Vse kar prejme cen-trala, razdelimo med vse odseke. Vsak odsek ima pre-gled za svoj okraj in poroča zveznemu odboru. Naši roja-

ki dobijo in izpolnijo vprašalno polo, da imamo lahko njihove osebne podatke in lahko izvemo za njihove po-trebe. Za tem pride do pod-pore. Krajevni odseki pa sami odločijo, komu nameniti po-moč v svojem okraju.

Od lanskega septembra do letos konec avgusta, smo skušale našim rojakom le-malo olajšati ekonomski pro-blem in smo malo povišale mesečno pomoč. Zaradi leto-šnje hude zime smo zadnja dva meseca dodale še \$50 za ogrevanje.

Od lanskih 42 podpor jih je letos 35. Nekatero podpore so občasne, na primer, ko gre

za bolezen. V času, ko Slove-nija plačuje odškodnino, se nekateri odpovejo naši pod-pori in prepustijo svoj del potrebnejšim. To je slovenska poštenost.

Vsako leto pripravimo tudi pakete, in sicer dvakrat na leto: zimske in božične. Za zimske pakete so nam pr-vovrstna živila darovali bratje Klemenčič. Pakete razvozimo po okrajih in jih osebno do-stavimo na vsak dom.

V zadnjem letu smo v obliki podpor razdelile \$38.360.-. Vse to so darovali ljudi, ki imajo in pokažejo smisel za potrebnega rojaka. Vsaka pomoč je dobrodošla,

vsak lahko po svojih močeh pomaga.

V imenu rojakov, ki so v stiski in v imenu Zveze slovenskih mater in žena naj Bog vsem našim dobrotnikom stotero poplača. Ko se bomo v teh dneh spominjali desete obletnice smrti blažene Mate-re Terezije, upoštevajmo nje-ne besede: „Molimo, da bi se naučili videti, ko gledamo okoli sebe. Prosimo Boga, naj nam odpre oči, da bi spozna-li lakoto po ljubezni, ki je večja kot lakota po kruhu. Prosimo Boga, da nas upora-bi, da postanemo njegova lju-bezen in njegova svetloba v današnjem svetu.“

HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI...

Štajerska - Slovenske gorice II

Ljutomer: 3.700 prebivalcev, središče Prlekije. - Ta ljudska oznaka velja za ves vzhodni del Slovenskih goric severno od Pesnice do razvodja med Muro in Dravo, za Apaško in Mursko polje ter del spodnje Ščavniške doline. Ne gre za pokrajinsko enoto, temveč za podobne etnološke značilnosti: navezanost na zemljo, govori-ca, šegavost, duhovitost ... -

Kot gospodarsko, upravno in kulturno središče pokrajine, se je mesto razvilo pod vzpetino Kamenščak, nove naselitve so se pa širile proti severu.

V okoliških goricah so vinogradi, na ravnini se ukvarjajo z živinorejo. Po 2. svetovni vojni se je razvila industrija: ko-vinska, gradbena, lesna, tekstilna, živilska in farmacevtska.

V mestu je muzej z zbirko o prvem slovenskem narodnem taboru in o tabor-skem gibanju. Mimo gre tudi tako imeno-vana „vinska cesta“. V bližini je termalno kopališče Banova.

V rimskih časih je bilo v bližini naselje in prometne smeri. Kraj se prvič omenja 1211 kot Loutenwerde, trg je postal 1265. V 16. stoletju so naselje večkrat napadali Turki, leta 1704 so ga požgali kruci - ogrski uporniki in roparji. V 2. polovici 17. stole-tja so tu potekali številni čarovniški procesi. Sredi 19. stoletja se je močno utrjevala

slovenska zavest in 1863 je bilo tu prvo narodno zborovanje ob 1000-letnici svetih bratov Cirila in Metoda. 9. avgusta 1868 se je tu vršil prvi tabor za Zedinjeno Sloveni-jo, spomenik na ta dogodek je v Huberje-vem logu, kjer je tabor potekal.

V Ljutomeru je najstarejše konjeniško društvo v Sloveniji in Mursko polje edini kraj na svetu, kjer kasače redijo kmetje. (Kasač: dirkalni konj, ki tekmuje v kasu. Kas: hiter tek konja, pri katerem se istočasno premikata diagonalna para nog). Dirkalno društvo je bilo ustanovljeno 1875 in v mestu je seveda hipodrom.

Izjemna župnijska cerkev sv. Janeza Krstnika je bila večkrat prezidana. Sedanji baročni triladijski prostor je iz konca 17. stoletja. Ima več vrednih kamnoseških del in ohranjena dva baročna dohoda pred cerkvijo. Med njima je kapela sv. Florijana, pred njo pa spomenik Franu Miklošiču - enemu najpomembnejših slovenskih in slovanskih jezikoslovcev (1813-91).

Če gremo iz Ljutomera proti jugu, pri-demo v **Jeruzalem**. Seveda v Jeruzalem v Slovenskih goricah, majhno vasico na izredno razgledni točki med vinogradi, ob „vinski cesti“. Ime kraja je po Žalostni Materi božji, ki so jo v takratno kapelico prinesli še križarji, ko so se vračali iz Svete

dežele.

Naprej proti jugu gremo skozi naselja Vinski vrh in Miklavž in pridemo v

Ormož: 2.300 prebivalcev, ki leži nad levim bregom Drave, ob meji s Hrvaško, na križišču poti med Ptujem, Mursko Sobota in hrvaškim Varaždinom. Je središče vinogradniškega območja, tu je edina to-varna za predelavo sladkorne pese v Slove-niji. V bližini je umetno jezero za hidro-centralo na Hrvaškem.

Sledovi naselitve segajo v prazgodovino in se vijejo skozi kameno, bronasto in že-lezno dobo, do Keltov. Kraj se prvič omen-ja 1273, leta 1331 je dobil enake mestne pravice kot Ptuj in se je do konca 1. sve-tovne vojne preimenoval v Fridau. Mesto so večkrat napadli Turki, leta 1704 so ga požgali kruci. Ob koncu 18. stoletja so se začeli priseljevati Nemci. Med vojno za osamosvojitve Slovenije (1991) je bilo tu prizorišče bojov med zvezno armado in slovensko teritorialno obrambo.

Blizu Mestnega trga stoji cerkev sv. Jakoba, prvič omenjena 1271, večkrat pre-zidana in povečana, v njej so freske iz 15. in 17. stoletja.

Nad Dravo stoji sredi parka **Ormoški grad** iz 13. stoletja, tudi večkrat prezidan, s pomembnimi freskami klasicističnega sli-karstva (1810). Pred gradom je spomenik o revoluciji (tkzv. NOB) in pisatelju in du-hovniku Francu Ksaverju Mešku (1874-1964).

V smeri proti zahodu je ob vznožju

Slovenskih goric majhno naselje **Vélika Nedelja**, v njem je trg za zdravilna zelišča in gozdne sadeže. Leta 1236 je bila tu že prafara s cerkvijo sv. Trojice, ki je bila pozneje večkrat prezidana, končno je dobi-la baročno podobo. Za cerkvijo stoji grad Vélika Nedelja, ki je bil skozi stoletja last nemškega viteškega reda. Zgrajen je bil v 13. stoletju, v 17. renesančno prezidan in sredi 19. obnovljen. Celota je baročna stavba okrog dvorišča z ohranjenim Neptu-novim vodnjakom, obrambnimi stolpi in prenovljeno kapelo. V gradu je krajevni muzej z etnografsko zbirko.

Naprej v isti smeri pridemo do vasi **Dornava**, z ok. 1.000 prebivalci. Ome-njena je že 1322 kot posest Salzburških škofov. Ob vasi stoji dvorec Dornava, iz-stopajoč primer posvetnih stavb poznega baroka v Sloveniji. Omenjen že 1435, je večkrat menjal lastnike, ki so ga tudi prezi-davali, današnja podoba je dobil sredi 18. stoletja, skupaj s parkom, ki ga obdaja. Ogleda vredna je glavna dvorana s kami-nom in freskami na stropu, ki prikazujejo Herkulova dela. V dvorcu deluje sedaj zdravstveni zavod. Grajski park, z okrasni-mi kipi, je zavarovan kot spomenik obliko-vane narave in je največji baročni park v Sloveniji.

V bližini, ob reki Pesnici v hrastovem gozdu, gnezdiyo sive čaplje - Ardea cine-rea.

Zbral in priredil Franci Markež

NOVICE IZ SLOVENIJE

GOSPODARSKA RAST

Slovenija je v drugem četrtletju na letni ravni zabeležila 5,9-odstotno gospodarsko rast. Rast je bila nekoliko nižja kot v prvem četrtletju, ko je znašala 7,2 odstotka, a je bila še vedno ena najvišjih. Razlogi zanjo so bili podobni kot v začetku leta; poganjali sta jo visoka rast izvoza in ponovno okrepljena rast uvoza.

NOVI KNJIGI

Z romanom Ob babilonski reki je Alojz Rebula segel v epilog državljanske vojne na Slovenskem, eno izmed travm, ki je še vedno vir polemičnih razprav med Slovenci. Ob tem je izšla še zbirka poezij Temnogozdni akordi »slovenskega pesnika z japonskih otokov« Vladimirja Kosa. Obe deli sta izšli pri celjski Mohorjevi družbi.

VISOKO ILUSTRATORSKO PRIZNANJE

Večkrat nagrajena slovenska ilustratorka Alenka Sottler je na svetovnem bienalu otroške ilustracije, ki med 7. septembrom in 26. oktobrom poteka v Bratislavi, prejela še eno priznanje, zlato jabolko za ilustracije v knjigi Pepelka. Doslej je slovenska ilustracija to visoko nagrado prejela le enkrat - pred 22 leti je bila nagrajena Marija Lucija Stupica.

SOŠKI MUZEJ NA PROSTEM

V krnskem pogorju, med planinama Zaprikraj in Predolina nad Drežnico so odprli enega od šestih muzejev na prostem Zaprikraj, ki so del Poti miru na območju nekdanje soške fronte. Pot miru se razteza od Loga pod Mangartom do Mengor pri Mostu na Soči. Poleg muzejev omenjena pot v Zgornjem Posočju povezuje tudi drugo dediščino soške fronte iz časa prve svetovne vojne in naravne znamenitosti. Pot je dolga približno sedemdeset kilometrov.

PIKIN FESTIVAL

V Velenju se je začel največji otroški festival v Sloveniji, 18. Pikin festival. Vodja Pikinega festivala Matjaž Černovšek je v zloženki ob pričetku festivala, ki bo trajal do 22. septembra, zapisal, da je tema letošnjega festivala Pikastih 18. »Tema, ki v bogatem izboru programskih sklopov in vsebin združuje in napoveduje dober teden zanimivega dogajanja na številnih festivalskih prizoriščih in ponuja vsakomur nekaj,« je dejal.

PO SVETU

RUSIJA

Spodnji dom ruskega parlamenta, duma, je z veliko večino potrdil Viktorja Zubkova za novega premiera. Na ta položaj ga je v sredo, 12. septembra presenetljivo predlagal ruski predsednik Vladimir Putin, potem ko sta manj kot tri mesece pred parlamentarnimi volitvami odstopila dose-danji premier Mihail Fradkov in njegova vlada.

ZA SRBIJO

Italijanski premier Romano Prodi se je v pismu evrop-skim institucijam in članicam Unije zavzel za čimprejšnji sprejem Srbije v Evropsko sedemindvajseterico. Prodi je prepričan, da je Srbiji - od katere je po njegovem mnenju odvisna trajna stabilizacija celotnega območja - potrebno čim prej podeliti status države kandidatke. Istočasno je več držav članic zahtevalo od Beograda razlago glede sodelo-vanja s haaškim sodiščem in dodalo, da bodo po tem lahko preučile Prodijev predlog. Usoda Srbije je zdaj odvisna od poročila haaške tožilke Carle del Ponte, ki prihaja na obisk v Srbijo. Srbski premier Vojslav Koštunica je prav tako naklonjen Prodijevemu pozivu.

MODRA KARTA

Evropski komisar za pravosodje Franco Frattini je v Lizboni dejal, da bodo pri komisiji 23. oktobra predstavili projekt modre karte. Z njo želijo privabiti visoko usposo-bljene delavce iz tretjih držav. Zaradi staranja prebivalstva je povezava pred izzivom, kako privabiti bolj izobražene priseljence.

„OČE VSEH BOMB“

Ruska vojska je po lastnih navedbah uspešno preizku-sila najmočnejšo nejedrsko bombo na svetu, je poročala ruska televizija. Po besedah namestnika načelnika generalštaba ruske vojske so preizkusi pokazali, da je nova bomba po učinkovitosti in zmogljivostih primerljiva z jedrskim orožjem. Ob tem je dodal, da bo vojski omogoči-la „obrambo nacionalne varnosti in soočenje z mednarodnim terorizmom v katerikoli situaciji in regiji“

UMIK VOJAKOV

Ameriški predsednik George Bush je napovedal, da bo del vojakov umaknil iz Iraka. Iraški voditelji naj bi zaprosili za trajne odnose z Združenimi državami, Bush pa je dejal, da so ZDA pripravljene te odnose graditi na način, ki bo ščitil ameriške interese v regiji in zahteval manjše število ameriških enot.

PISALI SMO PRED 50 LETI

GALLUSOV NEDELJSKI KONCERT

Gallusov vsakoletni koncert, posebej pripravljen za okus in potrebe slovenskega občinstva, se je uvrstil med one slovenske prireditve, ki privabljajo stalno okoli tisoč udeležencev. V dvorani zavoda San Jose, Azcuenaga 160, se je v nedeljo ob petih popoldne zbralo toliko ljudi, da so bili vsi sedeži v dvorani, ki jih je okoli 800, zasedeni in je precej obiskovalcev moralo stati. Prav nič ni, torej, pretirano, če računa-mo, da se je koncerta udeležilo okoli 1000 poslušalcev, v ogromni večini Slovencev. Pa tudi nekaj Argentinecev smo lahko opazili. Z veseljem ugotavljamo, da se vedno bolj večja krog argentinskih prijateljev, ki z zanimanjem spremljajo razvoj slo-venskega kulturnega dela v Argentini.

Občinstvo je s pozornostjo sledilo sporedu in ni štedilo s toplim priznanjem. Z razumljivim navdušenjem je pa pozdravilo nastop Gallusovega mladinskega zbora, ki je ta dan doživel svoj krst pred slov. javnostjo. Naj bi bil dirigentu g. dr. Savelliju, voditeljici mladinskega zbora gdč. Nuši Kristanovi, mladim pevcem samim in njih staršem ta spontani pozdrav navdušenega priznanja in zahvale slovenske javnosti v vzpodbudo pri njih požrtvovalnem in pogumnem naporu, ki je neprecenljive vrednosti pri našem skupnem delu za ohranitev slovenskega naro-da v tujini. ...

A. M.

SLOVENC V ARGENTINI

SAN MARTIN

Društvo biv. slov. borcev v Bs. Airesu je imelo 8 t. m. krajevni sestanek v San Martinu. Udeležba na njem je bila lepa. Poleg članov so prišli tudi prijatelji društva, med katerimi so bila tudi dekleta. Dvorana je bila okrašena s slovenskimi in argentinsko zastavo. Pozornost je vzbujala velika slika borca z družino in slovensko vasio, pod vasjo pa grob neznanega voja-ka. Slika je delo mladega slikarja g. Masleta.

Sestanek je vodil g. Havelka, začel se je pa z domobransko pesmijo. Prvi govornik je bil pisatelj g. Ivan Korošec. Spominjal se je v boju proti komuniz-mu padlih junakov. Navzoče rojake je pozival naj se spomnijo ranjenih in onemoglih borcev po italijanski in avstrijskih taboriščih in jim po svojih močeh pomagajo. Sledil je venček narodnodomobranskih pesmi. Izvajal ga je sanmartinski pevski zbor pod vodstvom pevovodje g. Klemenčiča.

Drugi govornik je bil starešina društva g. Bojc. V svojih izvajanjih je pojasnjeval program društva ter obsojal nezanimanje ljudi za ideale, za katere se je boril protikomunist med drugo svetovno vojno.

Pri volitvah krajevnega poverjenišva sta bila iz-voljena poverjenika gg. ing. Tone Matičič in Anton Potočar, nakar je g. Havelka zaključil sestanek s pozivom na protikomunistične borce, da bi se društvu pridružili. Vsi so zapeli še domobransko pesem.

Svobodna Slovenija, 19. septembra 1957 - št. 38

OBLETNICA NAPADOV

Minilo je šest let od terorističnih napadov na Združene države Amerike. Na osrednjih slovesnostih v New Yorku, Washingtonu in Pensilvaniji so se spomnili skoraj 3 tisoč žrtev. Obletnico napadov letos zaznamujejo predsedniška kampanja in padanje podpore predsedniku Georgeu Bushu zaradi vojne v Iraku.

EU

Predsednik Evropske komisije José Manuel Barroso je dosedanjega ministrskega predsednika nemške zvezne dežele Bavarske Edmunda Stoiberja imenoval za vodjo delovne skupine neodvisnih za zmanjševanje administra-tivnih bremen. Skupino bo sestavljalo 15 članov, ki bodo zastopali široko paleto družbe, kot so mala in srednje velika podjetja, sindikate, nevladne organizacije ter aka-demske in politične kroge. Skupina bo delo začela okto-bra, imela pa bo triletni mandat. Njena glavna vloga bo podpora Evropski komisiji pri izvajanju akcijskega progra-ma za zmanjšanje administrativnih bremen v Evropski uniji.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**
Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit
Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Franci Markež, Jože Horn, Vera Breznikar Podržaj, David Bajda, Franci Schiffrer, Matjaž Čeč, Lucijana Servin Čeč, Boris Rot, Ančka Podržaj in Rok Fink.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

RESUMEN DE ESTA EDICION

EDITORIAL

Sólo de la fidelidad nacerá la dicha, dice el obispo, beato, Anton Martin Slomšek. Éstas fueron las palabras elegidas para celebrar los 46 años del centro esloveno de Ramos Mejía, que lleva su nombre. En el editorial está transcrito el discurso central de la jornada. Una de las preguntas fue si la lealtad o fidelidad continúa siendo actual en estos tiempos y por qué deberíamos seguir fieles en el mantenimiento de nuestras raíces. La respuesta se encontró por Internet y decía que si el amor es actual, y es a su vez el alma de la dicha y ésta es la expresión y la prueba del amor, entonces, está vigente. Muchas veces los integrantes de nuestros centros se preguntan por qué continuar y la respuesta parece simple, para ser fieles testimonios. La siguiente pregunta fue si Slomšek era actual. La respuesta no tardó muchos: si el idioma esloveno es el idioma oficial del país, si es utilizado en la UE, entonces, quien se preocupó para que la lengua no se perdiese, sigue vigente. La propues-ta que siguió fue un examen de conciencia sobre el estado de la lengua eslovena, en cada uno. La primera pregunta fue si el esloveno es el primer idioma, el segundo o es una lengua extranjera. De allí las pregun-tas se multiplicaron en torno al esloveno: con quién lo hablas; dónde, en qué lugar; sobre qué temas (cotidia-nos o profesionales); cómo lo hablas (respetando las reglas lingüísticas, con extranjerismos); qué lees y qué escribes en esloveno; escuchas radios eslovenas; cómo perfeccionas el idioma; por qué tus hijos van a los cursos eslovenos; participas en algún coro; en las conversaciones sólo buscas errores en la gramática del otro; aceptas correcciones; el esloveno es uno de tus valores, una obligación, o una libre elección? Cada uno pudo retratar su situación. Cada vez es más difícil conservar el idioma esloveno... Ser fieles a uno mismo, a la religión, a la nación, a las relaciones, exige del hombre perseverancia, constancia, sacrificio y renun-cias. Un alto costo, pero cuyo pago es inestimable. (Pág. 1)

NUEVOS MINISTROS

Zofija Mazej Kukovič y Radovan Žerjav, son los nombres de los dos ministros que ya juraron ante el parlamento de la república de Eslovenia para ocupar el ministerio de salud y de vialidad, respectivamente. Para el ministerio de educación superior, ciencia y tecnolo-gía el premier Janša propuso a Mojca Kucler Dolinar quien deberá presentarse ante el parlamento en los próximos siete días. (Pág. 1)

MENDOZA

El centro esloveno de Mendoza cumplió 58 años y los festejó el 19 de agosto. Luego de la misa, que dio inicio al día, se continuó entre charlas con amigos hasta la hora del almuerzo. El grupo de los matrimonios argentino-eslovenos, fue el encargado de servir la exquisi-ta comida preparada por las mujeres del centro. Para la hora del postre, saludó a los presentes la presidente y en sus palabras recordó a quienes formaron parte de los 58 años del centro y ya no están más. Además, alentó a todos a seguir trabajando para que las futuras generaciones disfruten de esta casa. (Pág. 3)

KREN, EL COMPOSITOR

El pasado 4 de septiembre falleció el compositor de origen esloveno, Ciril Kren a los 85 años de edad. A los 16 años arribó a la Argentina y tres años más tarde tomó las riendas del coro mixto esloveno en el centro trans-murano „Slovenska Krajina“. Dirigió coros argentinos y eslovenos. De su mano se presentaron en la Argentina trabajos instrumentales de compositores eslovenos. Dio a conocer el arte musical y cultural esloveno, especial-mente en los artículos que escribía para diarios y revistas argentinas. Su rapsodia sinfónica fue selecciona-da para ser representada en la apertura del Congreso Mundial Esloveno en Ljubljana en 1991. Debido a la guerra por la independencia no puedo ejecutarse allí, pero lo hizo meses más tarde en Trst. El pasado 21 de diciembre, Ciril Kren fue reconocido por su labor en la residencia del embajador esloveno en Buenos Aires. (Pág. 4)

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta Nº 7211
	R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

GOSPODARSTVO

Finančne storitve. Tel.: 4482-2633 / 15-4526-9535. Od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

TURIZEM

TURISMO BLED
EVT Leg. 12618
Dis. 2089

de Lucia Bogataj

H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

Počitniški dom „Dr. Rudolf Hanželič“ sporoča, da je gostom na razpolago vse leto. Tel.: 03548-494046; Mobitel (011) 15-6152-9978; e-mail: hoteldecampo@yahoo.com.ar

ZDRAVNIKI

Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in **torkih** od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadst. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič — Odvetnica — Uradna prevajalka za slovenski jezik Laval 1290, pis. 402 — Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@fibertel.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

18. septembra 2007

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,39 US dolar
1 EVRO	1,43 KAD dolar
1 EVRO	4,46 ARG peso

OBVESTILA

ČETRTEK, 20. septembra:

Seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 22. septembra:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Zahvalna maša RASTi XXXVI, ob 19.15 v Slovenski hiši.
Razstava umetniških del Milana Volovška. Prireja SKA ob 20. uri v Slovenski hiši.

Ponovitev veseloirge „Stari Grehi“, v Slomškovem domu ob 19,30.

NEDELJA, 23. septembra:

V Slovenski vasi mladinski dan.

Razstava umetniških del Milana Volovška, v Slovenski hiši od 10.30 do 13. ure.

V Slomškovem domu po maši razgovor na temo „Ves Slovenski svet“; vodi argentinski delegat univ. prof. dr. Andrej Fink.

SREDA, 26. septembra:

Učiteljska seja voditeljic, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 29. septembra:

Proslava šolskih otrok na čast Antonu Martinu Slomšku v Slovenski hiši.

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 30. septembra:

V San Martinu tombola.

SOBOTA, 6. oktobra:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 7. oktobra:

Obletnica pri Svetogorski Mariji.

Mladinski dan na Pristavi.

NEDELJA, 14. oktobra:

51. obletnica Našega doma v San Justu.

NEDELJA, 21. oktobra:

Koncert Mariborskega okteta, v Našem domu v San Justo.

To pot namazali Beloruse

Slovenska nogometna reprezentanca je v deveti tekmi kvalifikacij za evropsko prvenstvo leta 2008 (skupina G) v Celju premagala Belorusijo z 1:0 in napredovala na četrto mesto (sicer osem točk za tretjeuvrščeno Bolgarijo). Za slovensko izbrano vrsto je zadel Klemen Lavrič v 3. minuti iz 11-metrovke.

Za Slovenijo so igrali: S. Handanovič, Jokič, Cipot, Mörec, Ilič (od 83. Brečko), Kirm, Koren, Stevanovič (od 76. Žinko), Birska (66. Vrščič), Lavrič, Novakovič.

Na četrti medsebojni kvalifikacijski tekmi Slovenije in Belorusije so „daljšo“ končno potegnili nogometaši s sončne strani Alp in se tako maščevali predvsem za boleč poraz s prve tekme v kvalifikacijah za Euro 2008. Takrat je bilo v Minsku po polčasu še 2:1 za zeleno-bele (takrat še pod vodstvom Branka Oblaka), na koncu pa so Belorusi slavili s 4:2. Po rezultatsko prepričljivi (po sami igri pa precej manj obetavni) zmagi v Luksemburgu so Slovenci tokrat proti realno veliko kakovostnejšemu tekmecu od Luksemburžanov zaigrali

Veselje po zmagi

bolje in zgodaj povedli. Z racionalno igro so tudi ob pomoči Samirja Handanoviča zdržali vse nalete in do konca zadržali minimalno vodstvo. S tem so tudi izpolnili obljubo in na zadnjih dveh tekmah vknjižili vseh šest točk.

Selektor Matjaž Kek je zavoljo poškodb, bolezni in drugih težav spet moral krpati ekipo z rezervnimi rešitvami. Obolelega Antona Žlogarja je v obrambi, kamor sta se na bočna položaja vrnila Bojan Jokič in Branko Ilič, zamenjal Fabijan Cipot, namesto prav tako bolnega Daretja Vrščiča je na sredini priložnost dobil Valter Birska, po učinkoviti predstavi v Luksemburgu pa sta si mesti v konici napada „zacementirala“ Milivoje Novakovič in kapetan Klemen Lavrič.

Prav slednji je imel največ zaslug pri zgodnjem veselju slovenskih navijačev.

ZA DOBRO VOLJO

„Zakaj pa letos ne boste šli na morje?“

„Dolgoletne izkušnje potrjujejo, da doma dežuje bolj poceni.“

- - -

„Ali imate voščilnice z napisom: ‘Moji edini ljubez-

ni’, vpraša mlad fant v trgovini.

„Seveda imamo.“

„Dajte mi jih dvajset!“

- - -

- Kaj je rekel tvoj oče, ko je zvedel, da si mu razbil avto?

- Ali naj kletvice izpus-

tim?

- Seveda.

- Potem ni nič rekel.

URADNE URE

Pisarna Zedinjene Slovenije, ter uredništvo in uprava Svobodne Slovenije uradujejo od ponedeljka do petka, od 10. do 19. ure.

Prosimo, da ta urnik upoštevate!

DAROVALI SO

Zveza slovenskih mater in žena se toplo zahvaljuje vsem, ki so darovali v njen dobrodelni sklad: Pavlinka Lenarčič, v spomin na Jožeta Rožanca, 100.- pesov; N. N., Olivos, 100.- dolarjev; Ema Pogačar, USA, 800.- dolarjev; Marija Vrčkovnik, 100.- dolarjev; dr. Kati Rožanec, v spomin na očeta Jožeta Rožanca, 500.- pesov; Julka Zupan, 1.000.- pesov; N.N., Capital, 50.- dolarjev; Mara Steinhaus, 100.- pesov, v spomin na Jano Rode. **Vsem dobrotnikom Bog bogato povrni!**

SLOVENC I N ŠPORT

DANEU V HIŠI SLAVNIH

Mednarodna košarkarska zveza (FIBA) je v predmestju Madrida odprla Hišo slavnih in vanjo uvrstila prve izbranice. Med člani je tudi nekdanji slovenski virtuoz pod koši 70-letni Mariborčan Ivo Daneu. „To je velika čast tako zame, kot za moje soigralce pri nekdanji Olimpiji in reprezentanci Jugoslavije. Hkrati pa je to idealna priložnost, da se svoji ženi Katji še enkrat zahvalim za vso podporo, ki mi jo je nudila v času košarkarske kariere“, je na podelitvi v Madridu povedal Daneu. Ivo Daneu je košarkarsko kariero začel v rodnem mestu (1949-1956), nadaljeval in končal pa pri Olimpiji (1956-1970). V dresu jugoslovanske reprezentance je odigral 209 tekem, bil udeleženec treh olimpijskih iger (Rim 1960, Tokio

1964, srebrna medalja v Mehiki 1968) in treh svetovnih prvenstev (Rio de Janeiro 1963, Montevideo 1967, prvak v Ljubljani 1970).

SEDMO MESTO Z VSTOPNICAMA

Slovenska košarkarska reprezentanca je v 2. delu evropskega prvenstva v Madridu (skupina F) najprej prepričljivo premagala Nemčijo s 77:47, vendar nato (pričakovano) klonila z Litvo 61:80. Za napredovanje v polfinale bi morala premagati še Grčijo. Sanje so se ustavile, ker so — čeprav je vodila ves čas, - v zadnjih minutah zapravila vse možnosti in izgubila za eno točko: 62:63. Ostalo ji je le še upanje, da si pribori mesto za uvrstitev na kvalifikacijski turnir za olimpijske igre v Pekingju ter naslednje evropsko prvenstvo, ki bo leta 2009 na Poljskem. Ker ni ponovila zma-

ge nad Nemčijo (65:69), si je to le zagotovila z novo zmago nad Francijo (88:74) in zasedla sedmo mesto na tem turnirju.

SLOVENEČ DVIGA NAPOLI

Nogometni klub Napoli v Italiji letos spet nastopa v A ligi. Za to, da se je v treh letih iz C lige dokopal spet v vrh italijanskega nogometa, ima veliko zaslug Edi Reja, doma v Ločniku, v Furlaniji, sicer pa sin pri-morskih staršev. V intervjuju v goriškem Novem listu izjavlja: „Doma smo vedno govorili slovensko. Moja kultura in moji izвори so torej slovenski. Mama je bila naročena na Katoliški glas in Novi list“, (predhodnika sedanjega Novega glasa; op.p.). Letošnje tekmo vanje je začel s porazom 0 : 2 proti Cagliariju, se pobral s 5 : 0 proti Udineseju, potem pa premagal še Sampdorio z 2 : 0.

Z deblakom po Ljubljani

Na Plečnikovi obrečni promenadi v Trnovskem pristanu so ljubitelji zgodovine, plovbe ali zgolj zanimivih dogodkov pričakali rekonstrukcijo deblaka na njegovi prvi plovbi po Ljubljani. Sodelavci Narodnega muzeja Slovenije so s pomočjo študentov rekonstruirali deblak iz Valvasorjevega časa, ki leži na dnu Ljubljane pri Podpeči. Kot je povedala Tinka Selič iz muzeja, je čoln še vedno natovoren s kamnom, ki so ga po reki iz Podpeči prevažali v Ljubljano.

Original deblaka so leta 1990 raziskali podvodni arheologi. S takimi čolni so v Valvasorjevem času prevažali tovor, kar je tudi dokumentirano v opisih in bakrorezih v Valvasorjevi Slavi vojvodine Kranjske.

Kopijo čolna, ki je dolg osem metrov, širok 80 cm in pol metra visok, so pred očmi javnosti - kot del muzejske ponudbe - na zelenici pred muzejem tesali ročno, z uporabo starega znanja in orodja, ki je bilo na voljo v 17. stoletju.

Original ostaja na dnu Ljubljane, je zelo lepo ohranjen, arheologi pa ga na kopno najverjetneje niso potegnili zaradi bojazni, da bi se poškodoval in razpadel.

Sobota, 29. septembra 2007 ob 9.30 uri SLOMŠKOVA PROSLAVA

V cerkvi Marije Pomagaj sv. maša za žive in pokojne učiteljice in učitelje, nato v dvorani enodejanka po Slomškovem berilu

MAČEK V ČRNILU

v izvedbi Prešernove šole

Avtor: Miha Gaser - Režija: Nadica K. Grohar

Vse otroke in odrasle prisrčno vabi družina slovenskih osnovnih šol.

Vstopnina \$ 3.-

Slovenska kulturna akcija vabi

na spominsko razstavo

MILANA VOLOVŠKA

Odprtje: 22. septembra ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše

Razstava bo odprta tudi v nedeljo, 23. septembra, od 10,30 do 13. ure